

Вседозволеність як метод виховання: "за" і "проти"

Написав Катерина Федорівна

Будь-який дитячий психолог може виділити дві основні проблеми батьків у вихованні дітей: перша – це надмірна жорсткість і контроль, друга – крайня вседозволеність.

Останнім часом батьки стали досить обізнаними у сфері педагогіки і психології дитини. І це, звичайно, тішить. Та дуже часто вони вирішують застосовувати якусь новомодну методику, зовсім не зважаючи на здоровий глузд і не розібравшись у всіх тонкощах.

Доводилось зустрічати батьків, які виховують дитину за методом, що передбачає відсутність заборон. Вважається, що таким чином батьки демонструють свою любов до малюків. Та результати виховання «усе можна» видно вже через кілька місяців.

Ось коротка сценка у громадському транспорті. На колінах у молодій жінки сидить хлопчик років п'яти. Він щосили розмахує ногами, зачіпаючи при цьому черевиками пальто сусідки поруч. Людей повно, пересісти немає змоги. Тоді сусідка звертається до мами малюка: «Ваш хлопчик бруднить мені пальто!» Мама набирає мудрого вигляду і відповідає: «Я виховую його за японською системою. До шкільного віку дитині нічого не забороняю. Це згубно впливає на психіку!» Хлопець років 16-ти раптом дістає з рота жуйку і ліпить її на лоба малюкові зі словами: «Мене теж виховували за японською системою!» Випадок, звичайно, показовий...

Діти таких батьків – справді сумне видовище... Їх не приймає колектив, вони абсолютно не вміють адаптуватись у суспільстві, будувати відносини з людьми. І це зовсім не дивно: адже центром їхнього світу завжди були вони самі та їхні бажання...

Педагоги і психологи рекомендують дотримуватись у всьому здорового глузду, в тому числі – і в мірі свободи, що надається дитині. Адже дитяча психіка ще не розрізняє доброго і поганого. Навчити її цій диференціації – складне, але необхідне завдання.

Вседозволеність як метод виховання: "за" і "проти"

Написав Катерина Федорівна

Ось кілька конкретних порад щодо виховних обмежень:

- Встановіть суворі рамки в поведінці дитини і неухильно їх дотримуйтеся не лише вдома, а й у гостях, на вулиці, коли дитя змучене, хоче спати і т.д.
- На кожне обмеження має пропонуватись альтернатива: «Крутити ручки газової плити не можна, а от допомогти із сервіруванням столу – можна!»
- Заборон не має бути надто багато: дитина не повинна почувати себе в'язнем у зоні суворого режиму.

Отже, головне, що повинні зрозуміти батьки, які стоять на роздоріжжі шляхів виховання: лише сильна і мудра любов разом із розумними обмеженнями дадуть бажаний ефект. І тільки дитина із сформованими внутрішніми нормами поведінки буде щасливою і впевненою в суспільстві.

Джерело: skrynyabook.com